

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt și se trimit la adresa: „Minerva” Institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Votul universal și limba maghiară.

Intr'una din ședințele de curând trecute ale dietei ungare, s'a vorbit și despre introducerea — *votului universal*.

Lipsa de onestitate publică și respect față de legile sancționate, dovedită mai ales la alegerile din toamna trecută, a pus pe gânduri pe cătiva dintre «părinții patriei».

Presimțesc ei, că starea actuală să prea deochiat și deci nu mai poate dăini timp îndelungat. Se tem, că în curând vor trebui să se schimbe lucrurile și să 'i-se garanteze fiecarui cetățean liber și cinstit drepturile sale firești.

Partidul poporali și kossuthist,aderenții votului universal, ne chiamă deja să luptăm împreună cu ei și s'ar bucura, când ar vedea și naționalitățile în parlament, luptând alătura cu ei la răsturnarea partidului liberal și a stărilor de acum, cari *nici lor* nu le convin.

— Poftiți numai și vă asigurăm tuturor, din parte-ne, dreptul activ și pasiv, cu o singură condiție.

— Legile erei «liberale» au scos România, Sârbia și Slovacia independenti din dieta țării, 'i-au făcut pasivi. Votul universal, cred ei, din nou și va reduce acolo.

Dar' nu de dragul naționalităților voesc ei să introduce acel vot. Ci fiindcă «fericita și liberala» Ungarie a ajuns într-o prăpastie, din care numai conlucrarea armonică a tuturor elementelor integre o va putea măntui. Ear' aceasta anevoie până când partidul liberal conduce destinele țării.

— Veniți dar, naționalităților, să luptăm umăr la umăr! Să trătim partidul «liberal»! Să aducem legi noi! Să introducem votul universal!

— Pentru a pregăti calea acestuia, vom lupta ca stările de acum să înceze. Să nu se mai păstreze și susțină nedreptatea strigătoare la cer din trecut. Deoarece nu-i just, ca unii dintre fiii aceleiași țări să aibă toate drepturile cetățenești pentru o dare de câte 80 cruceri, ear' alții, cei mai numerosi, nici pentru una de câte 30 arginti, desătoți deopotrivă contribuiesc la suportarea sarcinilor publice.

De aceste și altele grăesc cei-ce au lipsă de noi, bărem în momente când își vin în ori și ne cer sprințul.

Dar' inima lor nu e nici acum curată. Când ne cer sprințul, ne pun o condiție, prin care devin ridicoli și se dovedesc tot atât de dușmani nouă ca și cei dela putere. Tarea încă n'a scăpat de Scyla și ei o și aruncă în Carybdis. Aceasta ar fi urmarea îndată-ce de votul universal să face părtași numai cei-ce **știu cetății și scrie în limba maghiară**, cum pretend aderenții lui din dieta Ungariei.

Prin așa ceva chestiunea se desbracă de seriositatea recerută și devine un simplu mijloc pus în serviciul șovinismului cercat pe toate terenele. Ar fi servul maghiarismului.

E destul ca o chestiune, fie căt de salutară, să între în serviciul maghiariștilor, ca ea să-și atragă ura naționalităților asuprași.

Limba maghiară o învețăm și noi, mulți dintre noi, căci e limba oficioasă a statului. Impregiurările ne constrină pe unii, ear' pe alții convingerea, că cu cât știe cineva mai multe limbi, cu atât reprezentă mai mulți indivizi. Dar' nimeni nu o va înveța de dragul ei, sau pentru recompensa ce ea ne ofere prin votul universal.

Nici n'are înțeles să învețe naționalitățile ungare de dragul votului uni-

versal o limbă isolată, restrinsă și mărginită a unui popor lipsit de amici și simpatii.

Ea s'ar impune de sine dacă ar sta pe aceeași treaptă de dezvoltare, pe care se află limbile universale: franceză, germană, engleză; naționalitățile conștii de sine, trecutul și viitorul lor, nici atunci nu s'ar lăpăda de limba lor, care le-a măntuit și păstrat ființa în decursul atâtore cutropiri seculare desărcate asupra-le. Iși pot deci pune pofta în cuiu cei-ce visează așa ceva, până când teritorul pe care te poți înțelege în limba maghiară se mărginește între râurile Tisa și Laita. Dreptaceea tot cel-ce face votul universal atîrnător de limba maghiară, desbracă cestiunea de importanță și seriositatea, ce o merită, și este un șovinist, de care trebuie să ne păzim.

Naționalitățile ungare întrec prin numărul, inteligența și averile lor pe Maghiari, și-au câștigat simpatia și iubirea tuturor popoarelor mari din Europa; limba lor e un tesaur prețios, pentru care s'au luptat și se vor lupta mai mult ca pentru viață și nici când nu și-o vor nega de dragul unui lucru efemer, cum ar fi în Ungaria și votul universal, pe care baionetele și gendarmii l-ar zădărniți: n'au deci să capituzeze înaintea Maghiarilor.

A face votul universal atîrnător de limba maghiară însemnează a desconsidera relațiunile etnografice-politice ale patriei noastre, locuite totdeauna de mai multe popoare cu limbă, datini și obiceiuri proprii. Să nu uităm că patria noastră a fost mare, când fiii sei 'i-au putut exercia drepturile lor firești. Ei își vîrsau cu dragoste săngele pe alturi el.

Nisuească deci cei-ce sunt **impodobiți** cu numele de «părinți ai patriei», ca legile, cari privesc și naționalitățile, să fie observate și urmate.

altul, aşteptând arătarea cu inimile strîns de frică. Adierea continea și vuful acela uscat se stingea puțin căte puțin, până muria cu totul în depărtare.

Respiram mai liber.

Eram copii, mintea noastră crudă alergă după impresiuni. Viile vin tocmai sus pe creștetul Bustei. Ridicam dealul găfăind.

Cordel, pe lângă scurtătură, mai avea și un pistol cu două focuri. El comanda. Era și mai mărișor de căt noi. Un spânzurat fără păreche.

Ce timpuri frumoase!

Răcoreala nopții îmi umplea trupul de un fel de moleșire lenesă, obositore, aducătoare de somn. Îmi venia să mă furișez de ei și afundându-mă în noapte, măș fi culcat aşa pe spate, îngropat în iarba moale.

Ce bine să-ți perzi gândurile și ochii în marea de stele, obosit apoi de-atâta farmec, de-atâta frumuseță, să adormi cuprins în brațele naturii.

Un vis într'o noapte de vară.

Să hotărît să mergem mai întâi la viia mea — vorbă să fie, adeca și lui tată-meu. Hudița ce duce printre vii e întunecoasă. Perdeaua de porumbi ce-o mărgineste de amândouă părți, se împreună deasupra într-o boltă verde, în care se sfârmă razele curate a lunei. Hudița e jilavă, căci soarele oprindu-se în frunziș, n'ao mai pălește niciodată.

Răcelea pământului ne pătrunde la ciolan. Săriam într'un picior până răceam bine,

Atunci naționalitățile se vor simți bine și patria străbună, îngăsată cu săngele părinților lor va putea conta la sprințul și conlucrarea lor armonică chiar și dacă n'ar fi votul universal.

De altcum peste votul universal s'a trecut la ordinea zilei. Ministrul de interne a declarat că introducerea lui ar fi una dintre cele mai fatale greșeli; ear' partidul «liberal» l-a aprobat și respins propunerea minorității.

De sigur că ar fi fatal acel vot pentru guvernul maghiar îndată-ce toți cetățenii și-ar putea exercia drepturile lor firești; dar' și până atunci rămâne ridicol pentru Maghiarii cari și o cestiu de interes general o fac atîrnătoare de interese speciale ale șovinistilor dintre Tisa și Laita.

Sfântul Stefan a învățat pe fiul seu Emeric că: **Regnum unius linguae fragile et imbecile est.** Întemeietorul regatului și bisericii creștine maghiare voia să-i asigure fiului seu iubirea supușilor și existența milenară a statului ungar. Maghiarii păcătuesc contra sfântului lor rege, când prin prigonirea naționalităților și nisuința de a le despăgubi de limba lor străbună, calcă în picioare principiile sfinte rămase drept moștenire dela marea lor rege.

Aibă deci grije ce fac! „*Cel-ce sapă groapa altuia, cade el în suși în ea!*“

Crișanul.

Crisă ministerială în România.

Aproape toate foile de dincolo și unele dela noi aduc stirea, că cabinetul Aurelian e aproape de cădere. Unii dintre cei-ce sunt sub conducerea d-sale, nu sunt mulțumiți, și doresc ca dl Dimitrie A. Sturdza să vină din nou în fruntea afacerilor. Alții eară vor să aducă în fruntea nouului minister pe dl Gogu Cantacuzino.

lăsându-mă apoi în celalalt, urmam calea numai în salturi.

Vîrstă viselor.

Total tace... frunze doar' ne mai șoptesc incet în de ele.

Ne năpustim pe capul biților butuci.

Băjbăim printre frunze și cu anevoe putem găsi căte vr'un strugur cu bobitele mai moi. În August noptile-s reci: sgrăbiluți, tremuram în jachetuțele subțiri, strîns bine la gât.

— Măi... Calamaz are poamă văratecă.

— Cum se poate... strigăm noi cu toții. De data asta Cordel nu era numai conducătorul nostru, ci un adevărat Dumnezeu.. În scurt am înghiebat planul unei devastări; trebuia să trezem prin alte trei vii până să dăm peste... pământul făgăduit.

— Da vezi că el are viier.

Desamăgire!

— Nu face nimic, ia un moșneag chior de un ochiu și cu albeță pe celalalt; trebuie să fi adormit sub o tufă. Aide...

Pornim.

Ne-am tîrât mai mult pe brânci până la hatul viiei cu poama văratecă.

Cu căt dor nu mergeam noi!

In ajungerea unui ideal omul își pune toate puterile. E sfășietor pentru el, când îl vede departându-se, cu căt caută să-l ajungă.

A fost o lovitură grozavă pentru noi.

Când ne credeam și noi, dragă Doamne, ajunși la mal, numai ne lovește în urechi vocea răgușită a viierului, ce răsună hodoigit în liniștea acelei nopti curate... te văd,

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Dă-'mi aripi...

La vultur aripile sunt
Prea mari, de aceea 'n zbor nu-l ţin
Aşa pe-aproape de pămînt,
Ci'l scaldă 'n larg ocean senin.

De-ar vrea să treacă 'n zbor pe jos,
In colb aripile și-ar bate,
Ci el să urcă 'n cer frumos,
In mari de-azur, singurătate.

Dă-'mi vultur aripile tale,
Si-'n zbor mă 'nalță căt mai sus,
Rătăcitor să-'mi caștă cale
Spre norii roșului apus,

Că prea's aprobă de pămînt,
Si frunțea prea'-n noroi mi-o ţin,
Mi-i dor de cerul clar și sfânt,
De marea largului senin...

A. Stavri.

VIIERUL

Mistreanu se ridică, nu mai avea 'ncotro, trebuia să povestească ceva; cu totii îi cerusem aceasta. În oadă se face tăcere.

— Călătoria a fost nespus de plăcută. Cu totii eram înarmați căte cu ceva, luncu care însă nu ne împedea de-a tremura de frică.

Ne duceam la viie. Idea ne venise așa nimă-nisam, hoinărdin pe uliți.

Se apropia toamna, poama (struguri) dăduse 'n copii. Noaptea era frumoasă, deasupra bolta; o pânză de-un albastru închis, ciuruită de puzderia de stele. Cerul părea o străchină nemăsurat de mare, răsturnată cu gura 'n jos peste lume și răzimată cu marginile pe dealurile ce închidea zarea de toate părțile într-o trăsătură mai întunecată.

Așa în nestire, cu tot curagiul ce... nu-l aveam, ne lipiam unul de altul, ținându-ne strînsi de braț și în mers de-abia atingeam pămîntul.

Cât de frumoase-s noptile de August, scăldate în razele lunei! Lumina albă, curată, se revărsă ca un puhoiu imens peste tot pămîntul.

De amândouă părțile drumului, se întin de la lanurile de păpușoi. Un sfîșuș sec, suprător auzului, ieșea din atingerea frunzelor uscate. Când aburea vîntul mai tărișor, se facea o vînzoaleală printre hlujeni, de părea că umbrelă cineva prin ei și atunci noi tresăriam, ne stringeam mai mult unul lângă

altul, aşteptând arătarea cu inimile strîns de frică. Adierea continea și vuful acela uscat se stingea puțin căte puțin, până muria cu totul în depărtare.

Respiram mai liber.

Eram copii, mintea noastră crudă alergă după impresiuni. Viile vin tocmai sus pe creștetul Bustei. Ridicam dealul găfăind.

Cordel, pe lângă scurtătură, mai avea și un pistol cu două focuri. El comanda. Era și mai mărișor de căt noi. Un spânzurat fără păreche.

Ce timpuri frumoase!

Răcoreala nopții îmi umplea trupul de un fel de moleșire lenesă, obositore, aducătoare de somn. Îmi venia să mă furișez de ei și afundându-mă în noapte, măș fi culcat aşa pe spate, îngropat în iarba moale.

Ce bine să-ți perzi gândurile și ochii în marea de stele, obosit apoi de-atâta farmec, de-atâta frumuseță, să adormi cuprins în brațele naturii.

Un vis într'o noapte de vară.

Să hotărît să mergem mai întâi la viia mea — vorbă să fie, adeca și lui tată-meu. Hudița ce duce printre vii e întunecoasă. Perdeaua de

Portul românesc.

— Căteva cuvinte despre schimbozirea lui în părțile Zarandului. —

II.

(i. o.) Eată de ce anume, are să ne insufle griji și să ne întristeze schimbarea necumintă ce se face în portul românesc în multe părți, între cari și în părțile zarandene:

1. Prin schimbarea portului românesc, cu unul corcit (mai mult săcuiesc) ne lăpădăm unul dintre trăsurile cele mai alese ale neamului nostru, lăpădăm aceea, ce după limba noastră avem mai prețios și în ce ne deosebim mai mult de alte popoare.

2. Cu schimbarea aceasta ne apropiem de străinii, cari și aşa cu ori-ce chip umblă să ne îngheță. Totodată intră în sângele nostru pornirea rea de a socoti că's mai bune obiceurile străinilor ca ale noastre și cel-ce se dedă a-și lăsa azi portul, ca mâne își va lăsa legea și poate limba și neamul, crezând foarte greșit, că prin aceasta înaintează.

3. Portul acesta cu rochii și cărpe de mătăsă va duce la sapă de lemn pe mulți oameni de ai nostri. Inzadar zic că rochia e «lesne», mai lesne ca până de cînepă, căci nu e aşa. E lesne dar' — nu fine! Si-apoi nefiind portul acesta ceva hotărît, cum e cel curat românesc, căte rochii nu-și cumpără o femeie și încă fiecare mai scumpă (fie și mai slabă), decât... vecina? Costumul românesc cam are o margine, cătă privește prețul, dar' acesta cu rochile se suie cu prețul, după bunul plac al neguțătorilor, cei mai mulți Jidovi. O năframă de cap cu 10—15 fl. nu e lucru rar la porturile aceste.

4. Cu banii nostri îngrădăm neguțătorii străini. Terancele noastre, în vremea, ce ar fi țesut o pânză bună și trainică și ar fi cusut niște flori frumoase pe cămașa lor, a bărbatului ori a copiilor, se lenevesc, stau de povestii cu vecina, ori se îndeletnicește cu alte lucruri, ce aduc numai răul în casă.

5. Hainele fiind scumpe, agoniseala Românului mai nici-o dată nu se ajunge ca femeia să cumpere tot ce a vezut la cutare, ori cutare. Ce face omul? Ca să aibă liniște în casă — se bagă dator. Ear' de nu, las că știe ea lelea ce face. Vinde pe sub ascuns bucatele, laptele, găinile, slănină din gura copiilor, numai «să nu rămână mai pe

te văd, te văd, te văd. Doi au rupt-o de-a fuga de pîrîau butuci; eu am căzut la pămînt de m'am făcut una cu el; numai Cor del sta înțepenit căutând hotărît înainte.

— Da de unde vezi, chiorule?

Incremenisem.

— Taci mă... zic eu rugător.

— Ești năuc?.. el crede că sperie vrăbile, dobitocii ceia au umplut tufele... proștii.

Nu mult și vocea viitorului repetă eară... te văd, te văd.

— Trebuie să viseze el acum. Mi-se pare că e tocmai la poama cea văratecă.

Sunetul venia așa ca din mijlocul viiei. Să vezi sfărîmându-se înainte-ți un vis atât de frumos... și încă într-un timp atât de scurt... păcat.

— Stii ce?... ne tîrim pe sub butuci până la poama cu păcatele; merg eu înainte, tu vii în urmă... să nu fii prost ca ceialalți. Auzi?... să nu fii prost!

Totdeauna am căutat să-mi ascund slăbiciunea astă a mea și năș fi vrut ca tocmai atunci să-mi dau cinstea pe rușine — am ascultat.

El mergea în brânci înainte, eu cătă coiea după el., haide hai, haide hai.

In trecerea pe sub butuci, simțeam s ruguri bătuți, țapeni, cum se ștergeau de spina mea, ghintindu-mă pe după ceafă.

Dacă inti în joc... joacă.

Nu mai gîndeam nemic, il urmam mai mult că nu știam alt-ceva mai de seamă.

(Va urma).

jos ca celealte». Și cine nu știe căte alte rele sunt împreunate cu înșelarea aceasta?

6. Cu portul asesta se desvăță dela curătenie, care e podoaba femeii. Crezând, că pe rochie nu se vede nelăluță, nu o schimbă aşa des, cum ar face-o și ar trebui să o facă, în portul românesc.

7. În credință, că se fac «frumoase» grămadind pe ele fel și fel de rochii și împreștrișări, tocmai din contră se fac niște adevărate păiațe de comedie! Formele frumoase ale trupului se perd de tot sub înțoțonăriile de tot soiul. De aici vine, că străinii, la întâia privire, nu văd Românce frumoase în părțile acestea, cum de pildă văd la teară și în alte părți. Nu, căci pe când acolo, costumul românesc ridică frumusețea trupului, dându-i grații și eleganță, pe atunci portul de pe aici îl fac ușr și respingător. Ce neplăcut e să vezi femei dela Blăjeni, Tomnatec, Bulzești cu «rochie» proastă și în opinii, laibăr alb de lână și cu învelitoare de-a lor moțanească. Ceva mai nepotrivit ca această corcitură nici că se poate.

8. Deodată cu schimbarea portului a urmat și schimbarea jocurilor vechi, cari mergeau lin și frumos, cu jocuri țupăite și sdrobite, adevărate «csárdás»-uri de-ale Ungurilor.

Aceste și încă altele sunt cuvintele, pentru cari trebuie să întoarcem zisa bătrânlui, că adecă lumea se schimbă și să-i zicem saptului pe adevăratul seu nume: nu se «schimbă» lumea, ci — se strică!

Teranii nostri trebuie să-și deschidă bine ochii și să nu între mai afund în prăpastia, ce au apucat. Cărturarii și mai ales preoții, după exemplul vrednic al Prea S. Sale Episcopului dela Arad în pastorală de Crăciun, au datorință, ca la ori-ce prilegiu, să arete urmăriile și să cerce și îndrepta ce se mai poate.

Portul vechiu românesc din giurul Băilei cu puține adăuse se apropie de portul dela Seliștea Sibiului, care e cunoscut de cel mai frumos!

Dar' dacă cu toate acestea oamenii nostri vreau o schimbare, ceea-ce prin părțile Crișului, unde n'a fost ceva port frumos românesc, ar mai avea loc: apoi de ce să ne facem noi tocmai haine, de cari poartă dușmanii nostri ne-măpați, când avem atâta feluri de porturi românești, cari de cari mai frumoase?

Când Regina României și cu doamnele dela Curte se simt măndre a îmbrăca acest port, eară străinii nu pot admira deajuns podoabele lui, de ce să nu îl lătim încă și mai mult în loc să-l lăpădăm?

De ce? Ear' dacă totuși cu ori-ce preț vrem o schimbare, apoi port românesc să-și facă teranele noastre, fie portul de pe la teară, dela Seliștea Sibiului, Buciumani, ori de aiurea, numai românesc curat să fie! Cel puțin nu ne-om golii rodul muncii noastre în punca neguțătorului străin.

Un început modest dar' de toată lauda știu că să făcut în comuna Ormindea, unde la pilda și sfatul d-nei preoțese Lucreția Pop, vre-o căteva sătene și-au făcut costume ca prin părțile Orăștiei. Durere numai, că acest bun început nu s'a desvoltat în deajuns. Teranele noastre și sub costumul românesc se mai înfoiaie cu haine de-alor, crezând că în aceea stă «bogăția» și «frumuseță» să ai pe tine clai de haine, ear' nu să fii îmbrăcat cu gust.

Prin pilde inteligența noastră poate face mult în privința aceasta.

La ori-ce petrecere damele să se duca în costume românești.

Mult ar putea înriuri spre bine și Reuniunea femeilor române din comi-

tat" și chiar despărțemēntul „Asociații“, dacă s-ar ocupa de acest lucru.

Energie să avem și dragoste curată de neam și obiceiul rău se va delătură, căci e în firea Românilui a lăsat în bătaie de joc și a urât pe cel-ce prin vorbe și port tinde la înstrăinare de neamul seu.

Beuturi — „antipatriotice“!

Dobra, Ian. 1897.

Mari și minunați mai sunt între sfinți patrioți nostri! Încep acum să ne gătuse și pe terenul comercial! Față de un Român, dacă nu e renegat de cel mai urât, aspirația legilor se socotește și de zece-ori mai necrătoare ca față de alt cetățean.

Eată un cas ciudat din Dobra.

Hotelul de frunte a fost luat în arăndă de mai mulți ani de către un Român. Hotelul e proprietatea corporaționii grăniceresti de aci. Iși cere creștinul licenție pentru vindecarea beuturilor, silindu-se a răspunde într-o toate unui hotelier bun. În vara trecută fiind mai mulți oaspeți în hotel și petrecându-și laolaltă, nefiind întrebare că acesta e Ungur sau că cela e Român, în petrecerea lor se trezesc că încep să cânte »Doina lui Lucaciu«. Și-mi cântau Ungurii pe »of! of! of!« de-își era mai mare jalea! Răsună hotelul!

Un patriot împințenat a arătat la pretură. Se trezesc toți cățări, și au fost investigați. Cine știe ce și cum au făsonat cei de naționalitate Unguri, că ei n'au fost pedepsiți. După această cercetare eată 'mi-se trezete hotelierul român, că 'i-se detrage licenție de birt din cauza cântării »agitatorice«. Mai mare 'i-a fost mirarea decât paguba. »Cum se poate asta?« a întrebat, că doară el nu poate opri oaspeți să nu cânte ce vreau și să nu-și petreacă, mai ales că doară chiar Ungurii cântau mai tare! Inzadar! Nici cursurile pe la minister nu 'i-au folosit nimic!

Având încă doi ani a mai ținut hotelul în arăndă și fiindcă 'i-a procurat și mare cătăime de beuturi, s'a întăles cu o rudă a sa, să ceară licenție și să-i predece lui beuturile. Acesta a și căptănat licenție. Dar' ce se vezi? După o vreme 'i-a fost detrasă și același pe cuvântul, că el vinde beuturile cătăi dîntău!

Minune! Nu cumva li-a fost frică, că și în beuturi a intrat duhul »agitatoric« din »Doina lui Lucaciu«, și nu cumva mai mergând niște ungurași pe la hotel și bînd din casă, să înceapă eară și să cânte pe »of! of! of!« Cine știe ce se va mai alege, căci lucrul ear' este să protesteze la minister.

Cum de nu vă hotărîti, domnilor, că nici grâu, ouă, lapte, verdețuri etc. să nu mai cumpărăți dela Români, nu cumva în ele să fie ascuns germenele »agitaționii«?

Ori de ce nu vă hotărîti ca nici darea să nu o mai primiți dela Români, căci fiind slujbașii toți Unguri, cari o iau, se vor infecta toți, și vor începe să cânte pe »of! of! of!..

Pe lângă ce-s reuțăciști, acești oameni fără D-zeu, mai sunt, cu adevărat, și ridicoli, acuși buni de legat!

Din ticăloșiiile administrației comitatului nostru.

Suntem în neplăcuta poziție de-a putea scoate la iveală încă căteva, adecață cam multe, îsprăviri »patriotice« de ale slujbașilor unguri ce dela poporul nostru își trag pânea cu care se hrănesc.

In cercul notarial al Lăpușnicului, preotul Ilia, stătător din 9 comune cu o populație română de 99 procente, soartea notarilor e, după zisa Scripturei: »Il omor și fac viu, nimenea nu este în contra mea. In 5 ani aproape 5 notari.

După ridicarea din post pe timp nehotărît a fostului notar Partenie Crișan, fără a-i se afli nici până azi vina, postul vacanță a fost întregit prin substituirea notarului Sapan Miklos, care cu introducerea matriculelor de stat a fost întărit și ca atare în cercul Rădulești, apartințor acestui cerc notarial. Numitul își împlinia oficiul seu spre mulțumirea tuturor. Pe cuvântul însă, că ar avea »prea multă plată«, preotul Goró din Ilia în luna lui Oct. anul trecut, isgonindu-l din post 'i-a lăsat numai matricula, fără a-i da însă și treburile notariale împreună cu matricula, după cum e decisul ministerial de întărire. Matricula notariatului se administrează din Dobra. A fost silit a-și părăsi în vreme de iarnă locuința și a se muta în Rădulești. N'ai ce face, căci trebuia să facă loc pentru mașină subpretorului Hön, Finta Albert, cu scriitorul seu Incze.

Cățiva dintre reprezentanți, cari s'au născut de față la această căpătuire, spun că Finta nici jurămînt n'a depus. Dar' ce pentru noi era mai neplăcut era faptul, că acea nouă substitut nu cunoaște de loc limba română! Ca să se poată înțelege cu el, peste 3000 de Români ar trebui să învețe limbă maghiară, sau să se deprindă în vorbirea proprie ca muții!

Așa fiind, de retracțări cu poporul născut nu poate fi, ci un al doilea scriitor fără a fi îndreptat — »pertracță«.

Vă puteți închipui, onorați cetitori, la cătă neajunsuri, la cătă perderi, la cătă neînțelegeri poate fi expus aci bietul popor contrabent!

In contra acestei volnicii și ilegalități făcute de poporul român, reprezentanța din toate comunitățile a înaintat, prin o deputație, un proiect de lege care să protejeze românii de aproape 100 de fruntași.

Acesta, fără a bate pe umăr deputație, aceasta, ca pe cea contra lui Crișan, acunca a făgăduit sărbătoare, că va asternă o legătură de la sârbi la români, care să se poată înțelege, să ne putem sărbători în comună, să ne putem să ne înțelegem, să ne putem să ne respectăm reciproc. Urmarea a fost, deocamdată, luarea în considerare a celor ce au îndrăsnit a cere respectarea legită și pazirea dreptății! eară rugărea predată pretorului.

Poporul însă văzând neputința de a-și împărtășii lucrurile sale cu notarul, cu care nu se poate înțelege, a înaintat a două rugăciuni la congregația din 4 Ianuarie, predându-ea: comitetul suprem prin o deputație de 10 de fruntași îscălită de aproape 100 de fruntași.

Acesta, fără a bate pe umăr deputație, aceasta, ca pe cea contra lui Crișan, acunca a făgăduit sărbătoare, că va asternă o legătură de la sârbi la români, care să se poată înțelege, să ne putem sărbători în comună, să ne putem să ne înțelegem, să ne putem să ne respectăm reciproc.

Urmările acestei arătări se simt însă în înjurăturile cele cocisești, la care este expus poporul fără privire, de către notar și ajutorul său. Mai mult. Scriitorul lui Finta, care umblă pe sate, căci notarului nume nu-i-a văzut nasul în vre-o comună, își ia îndrăsneala a jurnaliza bani fără stirea primarului și în lipsa lui, ca apoi să-l poată arăta la pretură, că »ține la sine bani dării«. Până în ziua de azi, nici o măngăiere.

Urmările acestei arătări se simt însă în înjurăturile cele cocisești, la care este expus poporul fără privire, de către notar și ajutorul său. Mai mult. Scriitorul lui Finta, care umblă pe sate, căci notarului nume nu-i-a văzut nasul în vre-o comună, își ia îndrăsneala a jurnaliza bani fără stirea primarului și în lipsa lui, ca apoi să-l poată arăta la pretură, că »ține la sine bani dării«.

Așa s'a întîmplat chiar cu primarul din Rădulești, căruia își-a jurnalizat peste 50 fl. în lipsa sa. Urmarea a fost amenințarea lui cu palma în fața primarilor din cerc în cancelaria din Ilia pentru tapă ilegală a scriitorului.

In cancelaria notarială 'i-a strigat de executor »scroafă«, »porc« și alte înjurături triviale fără ca șeful cancelariei să-l facă atent. Judeul însă în 21 Ianuarie a aplicat legea acestui viteaz îndrăznet.

Insuși pretorul nu i-a venit a crede cum după 246 fl. v. a. ca dare să-l cuită în cancelarie, la finea anului 32 fl. v. a. — spese. Cuitele însă 'i-a dovedit minunea.

— De un

sug săngele poporului și a deschis o mică privălie de vîptuale și cele mai neîncungurăt de lipsă, în crângul Mogoș-mămăligani, spre a-i da marfa trebuințoasă cu prețuri destul de moderate.

Zice mai departe că un om desfrânat s-a spânzurat în turnul bisericii numai și numai din vina mea (!) și a crășmei mele (!) Las această oarbă afirma aprețierii onoraturui public, care de sigur își va face judecata, că un om doar nu se spânzură din vina ori »îndemnul« unui duchovnic.

Ce privește aşezarea crucii de pe tetrapodul pe iconostas, a fost o chestie de tipic, care s-a planat atunci îndată nu prin larmă și acușă prin »păruie«, precum acel unul din comună a binevoit a bucină, ci dovedindu-le eu oamenilor că bine a fost aşezată precum ană așezat-o.

Nu-mi pot a-mi arăta din destul părerea de rău față de corespondentul obraznic, care cu scopul de a-mi păngări caracterul, a îscodit fel și fel de minciuni, cari de cari mai cocoțate; și tot așa nu mă pot mira din destul de redacțunea »Folii Poporului«, pe care în mai multe rânduri am rugat-o să-mi publice reflexiunile, și n'a voit.

Vasilie David,
preot român.

Pe aiurea și pe la noi.

— Impresii de călătorie.
— (Urmare și fine).

(Castelul imperial). Am cercetat apoi castelul imperial din Schönbrunn zidit la 1760 prin Maria Terezia și renovat la anul 1872. E măret. Tablouri de pe părți sunt mai tot desemnuri de pe timpul Mariei Terezia, încolo tot auritură și mătăsării. Castelul se deschide în toate zilele pe la 1 oră d. a. dacă este public spre a-l cerceta. De astădată ca »public« am fost numai eu și un deputat din Berlin.

Grădina castelului este atât de mare și cu atâtea cărări, că străinul foarte ușor se poate perde prin ea, precum și eu m-am pierdut. Se și numește ca Irrgarten.

După-ce am văzut statua împăratului Maximilian din Hitzing, m'am întors la centru întrând la grajdurile curții împărătesc. Aci cai de cei împărătesc! Curătenia la culme.

Am admirat mai mult trăsurile și săniile ce erau într'o sală mare în etajul.

Mai toate în coloare neagră cu trăsuri groase de aur, așă că pe cât e coloare neagră, pe atât e și auritura pe ele.

Aci am văzut trăsura prim-ministrului Mariei Terezia, Kaunich, a lui Napoleon cel mare luată la anul 1810, sania Mariei Terezia și a lui Rudolf, mică și așezată pe 4 coarne de cerb, și altele despre cari omul nu și poate face idee fără a le vedea.

Am stat 4 zile în Viena și într'u am alergat dela un loc de văzut la altul, am băgat însă de seamă, că totuși am văzut foarte puțin din ceea-ce este vrednic de văzut și admirat.

Oameni îmbrăcați rău ori sdrențosi prin Viena, nu am văzut. Un singur cersitor am văzut lângă zidurile muzeului, dar și acela — ceta gazetă!

Circulația pe stradă din noapte până târziu noaptea bărbătește, tramvaiurile unul după altul toate pline!

(Spre Budapest). Cătră casă 'mi-am scos bilet de clasa a III-a, pe care portarul când am eșit pe peron 'mi-l-a perforat (găurit) și m'a predat conductorului cu vorbele: »Aici ai un domn mai ales«. Imi fură bătătoare la ochi vorbele acestea, deoarece pe la noi nu le-am auzit dela oficialii căilor ferate. Conductorul mă duse într'un cupeu cu persoane de seamă mea.

La Marchegg conductorul austriac ne păraști și veni cel maghiar.

Până la Pressburg numai cu Nemți călătorii. Aci intrără între noi și Unguri, dar și acestia vorbia perfect nemțește; se vede că pe aci se vorbește mai mult nemțește.

La Pressburg văzui un teritor foarte mare plantat cu viie, car în oraș se înalță castele zidit de Maria Terezia.

In Udvard văzui o pădure mare de acați, în Kürth vite albe, ceea-ce nu văzusem decum am plecat din Ungaria.

La Vișograd pe un vîrf de deal se vede un castel, car în Văt se ridică castelul ce dă cuartir Memorandștilor.

Seara sosiu în Pesta și văzui la gară pe o tablă scris: »Millenium olcsó szállás« (adecă cuartir ieftin milenar!). Cugețând că o să creșt ceva, cerui și eu dela persoana respectivă cuartir ieftin milenar.

Imi dețe bilet cu adresa cuartirului pentru care trebuiu să plătesc 1 fl. pe o noapte și o zi.

Trimise cu mine un gardist să mă conduce la cuartir: taxa acestuia fu 30 cr.,

după-ce mă conduse curatorul în odaie, lui a trebuit să-i plătesc 30 cr. pentru »provadere«. Să așa și alte taxe peste taxe.

Imi zise: Ba că-i iettin! Să am plecat că se poate de curând spre casă.

Alexandru Vlad,
învățător.

PACEA LUMII

Turburări în Creta.

Stările din Creta devin pe zi ce merge tot mai îngrijitoare. Se zice că Mohamedanii ar fi cerut ajutor dela Sultan, și guvernul ar fi trimis într'ajutorul lor 4 regimenter, pentru întărire garnizoanei. Creștinii de pretutindenea își caută scăpare pe corăbiile străine. In 7 l. c., noaptea, s'au refugiat pe insula Milo cam 300 femei cu copii cu tot. Li-a permis totul, abia au rămas cu hainele pe ei. Privitor la stările din Creta, dăm aici părările cătoror cercuri competente din Viena.

Stările din Creta devin pe zi ce merge tot mai serioase și caosul din Orient tot mai incuarat. Ca un semn liniștitor se aduce știrea, că Germania a hotărît să ia parte la demonstrația navală și să-și trimite vapoarele de răsboiu în Creta.

Unii politicieni văd într'aceasta întărire relațiilor englez-germane. Pe de altă parte și liniștitor faptul, că Grecii, cari au fost încurajați dintr-o parte anumită, vor să grăbească demonstrații, ceea-ce ar fi în paguba causei.

Telegramme din Atena ne vestesc, că vrăcincisprezece mii de creștini din Haleppa au fugit din acel oraș, prin munții vecini. În toate părțile insulei se proclamă unirea cu Grecia. Canea e întreagă în flacări. Lipsa de pâne se simte foarte tare. Mai multe orașe au fost incendiata.

NOUTĂȚI

Daruri evlavioase. Dl Ioan Evrăian, paroch în Pecica-română a dăruit pe seama bisericii din Cebea un rînd de haine bisericești în preț de 70 fl. Doamnele Andreia din Baia-de-Criș a donat 3 perdele la usile altarului în preț de 15 fl. și un acoperiș pe iconostas. Iosif Cristian cu soția sa Roza a cumpărat 2 prapori cu 32 fl., apoi comerciantul Romulus Cojocari din Baia-de-Criș, care a mai donat încă multe lucruri pe seama sf. bisericii, a donat acum un chivot frumos pe prastol în altar în preț de 25 fl. Primește acești zeloși dăruiitori ai sf. biserici cele mai călduroase mulțumite din partea credincioșilor din Cebea.

„Reuniunea femeilor române din com. Hunedoarei“ este concamată prin prezidența sa, d-na Elena Hosszu și secretarul dl Dr. Silviu Moldovan, la adunare generală pe mâine, Duminică, la orele 11 a. m., în Deva, în localul casinei române.

O mică greșeală. În nrul 20 din 7 Februarie n. al »Tribunei«, între »Sările me runte« a apărut o nouătate foarte clasică și anume: Nuntul Talliani a primit dela »Patr. Patriarchul din Ierusalim marele cordon al St. Sire«. Precum știm noi un astfel de ordin nu există, decât știm aceea, că Patriarchul Ierusalimului are dreptul de a distribui marele cordon al »Sfântului Mormânt« ear nu a »Stului Sire!« Așa se vede că domnia dela »Tribuna« au tradus din oarecare foaie maghiară: A »Szent Sire (mormânt) nagy rendjelet« și traducătorul a pus-o și pe românește »Stului Sire!« E năștăță de spaimă n'a indurat nici o vătămare.

O știre îmbucurătoare. Ni-se aduce la cunoștință, că școala de fetițe din Hațeg, care a fost să fie ștearsă din vieată, în urma recursului membrilor din scaunul școlar, a primit îngăduință a exista și mai departe. În urma acestora, s'a deschis concurs și a fost aleasă d-na Eugenia Pop, care în 28 Ianuarie n. a fost introdusă în noua funcție. Ne bucurăm de această știre, și dorim ca noua învățătoare să facă progrese îmbucurătoare cu școlăriile d-sale!

Nenorocire de lăvină în Hunedoara. O mare norocire s'a întâmplat Sâmbătă în pădurea comunei Pui, comitatul Hunedoarei. O lăvină a prăbușit în adâncime pe lucrătorii forestierilor Kenderessy Árpád, cu restreñu cu tot. Cu mare greutate s'au putut scoate norocii de sub troienele de zăpadă. 7 dintr-înșii au murit, iar 14 au fost greu răniți. Această norocire a ajuns pe bieții lucrători noaptea, când cu toții durmău.

Înmormântarea tinérului Octavian Mihaiu. Departe de locul nașterii și de patrie, în clima temperată a Italiei, la Lussinpiccolo, a răposat Marți în 2 Februarie la orele 9 a. m. de toți iubilul tinér Octavian Mihaiu. Un tinér simpatic, o inimă nobilă, un caracter firm de Român, a apus de pe orizontul neamului nostru, mult cercat, în frageda etate de 21 ani. Perdere este cu atât mai mare, cu căt, după-cum a accentuat și rev. domn prot. Nicolau Ivan în cuvântarea sa, său puține familii române, cari să poată jertfi atât, pentru creșterea familiei, că ar fi putut face familia Mihaiu. O mare perdere se simte în familiile Mihaiu, lipsită văzându-se de un membru iubit și perdere este și pentru neamul nostru întreg. Serviciul funebral a fost înăpărăt de protopopul Albei-Iulie Nicolau Ivan și de preotii Nicolau Bârsan și Nicolae Andrei.

In biserica greco-orientală, unde s'a făcut serviciul funebral, dl prot. Ivan a ținut o prea frumoasă cuvântare, arătând jertfele enorme aduse de părinții pentru salvarea vietii reșopoului și cu elocuența cunoscută a misiunilor publicului asistent, accentuând de mai multe ori perderea ireparabilă, atât familiară, că și națională și avisând la cuvintele înțeleptului Iov, care se măngăia cu »Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat«.

După terminarea serviciului în biserică, întreg publicul a petrecut sicerul până la cimitir, unde s'a așezat în cripta familiară, lăsând părinții și frații cu lacrimile în ochi, ear mie-mi venirea în minte cuvintele lui Eminescu, unde zice: »Să-apoi cine știe, de este mai bine a fi sau a nu fi? dar știe originea, că ceea-ce nu e, nu simte dureri, și multe dureri-s, puține plăceri. B.

Dela societatea »Andrei Saguna«. Comitetul societății de lectură »Andrei Saguna« a teologilor și pedagogilor dela seminarul român gr.-or. din Sibiu, ne trimite spre publicare o lungă mulțumită publică, despre ofertele în bani și cărți ce s'au făcut pentru societate în preseara »Săbii Andreiu«, cu privilegiul sedinței festive date de Societate, ca în toți anii, intru aducere aminte de Marele Arhiepiscop Andrei Saguna. În neputință de a o publica în întregul seu, însenmă că s'au făcut în acea seară (29 Nov. v. 1896) oferte pentru fondul Societății în suma de 112 fl. 69 cr., ear spesele aranjierii sedinței fiind 35 fl. 2 cr., societății i-a rămas un profit curat de 77 fl. 67 cr. atât de numeroase cărți ce s'au dăruit pentru bibliotecă, și pentru căruia pentru toate, comitetul aduce călduroase mulțumiri binevoitorilor donatori.

Logodnă. Dl Stefan Onea, înv. în Zlatna, ales preot în Almașul-mare, și-a încredințat de viitoare soție pe d-șoara Roza Boca, din Orăștie, la 31 Ian. n. c. Le dorim fericire.

Foc mare. Aflăm, că Luni noaptea spre Marți a isbucnit un foc mare în comună Hususen, de lângă Blaj. Focul a isbucnit în localul casinei săseschi, unde tocmai se ținea un bal. Cei atinși de această nenorocire sunt toti Sași.

Sub roatele trenului. Nu de parte de stația Macău s'a întâmplat, că în calea trenului ce venea dela Seghedin la Arad, mergea înainte, între sine o biată femeie bătrâna și surdă. Conductorul a văzut femeea și a dat semn cu fluerul ca să se ferească. Femeea însă n'a auzit, și astfel într'o clipă a ajuns sub roate. Când trenul să oprește și călătorii așteptau să vadă un cadavru sub roate, ce nu le fu mirarea, când văzură pe bătrâna sănătoasă și nevătămată. Călătorii au pus la lăltă bani și i-au dăruit bătrânei, care afară de spaimă n'a indurat nici o vătămare.

Ciumă. Această cumplită flagel bântue în mod îngrozitor de un timp mai îndelungat în multe orașe din Asia.

Povestea vorbii, foaie literară săptămânală apără la București sub redacția unui număr de tineri zeloși cultivațori ai literaturii. Nrul seu 14, din care reproducem în foia noastră de azi o glumeață aducere aminte din strengăriile copilariei, — are următorul cuprins: »Altceva« de Ioan Gorun, primul redactor al revistei; »La Colț«, pastel de M. Rimnic; »Cartea inimii«, fantazie de Mylla; »Ce tresori«, poesie de G. I.; »Din povestirile lui Ilie Petrari« de S.; »Cântec«, poesie de N. Niculescu; »Hora Bradului« de Mac-Dem; »Viitorul«, de Ivan Adam; »Carpații și Basarabia«, un important studiu de Constantin Stamati Ciurea, etc.

AMICITIE — DISTRACTIE

G. Th. B. în A. Idealul-ții se află bine și tot vesel. »Mi-a spus, este serios, foarte adesea te amintește cu o vădită plăcere. Fii vesel, că ai fericirea a cucerii inima unei ființe atât de drăgușă. A scris mai des că n-ar strica. Să vezi, e din zi în zi tot mai....

Sincerul.

FEL DE FEL

— Ai fost mulțumit cu vinul ce ți-am trimis de astădată?

— Frate! Până a ținut, a trebuit să-mi alung dela casă săse servitoare!

Un băiat găsește prin odaie un picior de soldat de plumb, perduț dintre jucării.

— Uite mamă, zise el mirat, piciorul ăsta și-a pierdut soldatul în bătaie...

POSTA REDACȚIEI.

Dlui H. în R. Scrisoarea pentru a cărei nepăbură te plângi, nu știm să o fi primit. Poate, și se va fi perdat, altfel ce am fi avut să coprim noi ticăloșile cuiva?

Mai multora. Scuzeți întârzierile. Ne e și nouă foarte neplăcut când nu putem publica îndată cutare stire, dar de multe ori nu putem din pricina neatârnătoare de voință noastră. Unii trimiț sub adresă personală. Dacă cel adresat nu e în oraș, scrisoarea nu î-să desface și publicarea rămâne. Altă-data vine ceva de tot urgent în momentul ultim, și trebuie să-l fară alt material cules gata pentru numărul acela, etc. etc.

Dlui I. P. în B. Mai restez pe anul trecut cu 1 fl. 50 cr.

Dlui P. M. în H. Regretăm, dar a sosit prea tarziu, adăusul a fost deja tipărit. De altcum credem că nu e nici o scădere.

Convocare.

În sensul §§. 21 și 25 din statutele »Asociația transilvană pentru literatura română și cultura poporului român«, se convoacă adunarea generală extraordinară în Sibiu pe zilele 10 și 11 Martie 1897 stilul nou, pe lângă următoarea:

Convocare.

Mercuri în 10 Martie: *Sedința I cu ordinea de zi:*

merciant în Romos, care a contribuit cu mai multe covoare, precum și cu lucrul propriu la facerea binei, precum și judeului, asemenea din Romos, care a contribuit respective a dat scăndurile de lipsă pentru bină.

Romos, la 15/27 Ianuarie 1897.

Ioan Fleșeriu
invățător.

Mulțumită publică.

In 16 Ianuarie st. n. 1897, tinerimea română din loc a arangiat o reprezentație teatrală împreunată cu joc, al cărei venit curat a fost destinat pentru fondul »Reuniunei celor mai bune din opidul Hunedoara«.

Prin aceasta venim a vări pe on. public interesat că venitul brut a fost 162 fl. 20 cr., spesele 84 fl. 97 cr., venitul curat 77 fl. 23 cr., care sumă s'a predat la cassa numitei reunii.

Suprasolviri benevoile au incurst dela următorii:

Dna Riebel din Orășioara 30 cr., Petru Serban din Deva, 80 cr., Dr. Juchu Ferencz 2 fl., Nicolae Muntean sen. 80 cr., Nicolae Stoichiția 80 cr., Czintey Albert 30 cr., Friescholcz Árpád 50 cr., Nicolae Dima 1 fl. 80 cr., Michail Rimbaș jun. 80, Szimeon Chirca 30 cr., Hohn Jozsef 30 cr., Buda Béla 80 cr., Cuș Petru 80 cr., Dr. Absolon Feier 50 cr., Rudolf Murșan 1 fl. 20 cr., Eremie Muntean, not. 30 cr., Dr. Büchler Mor 30 cr., Krisztian Rudolf 20 cr., Klein Lipot 20 cr., George Dănilă, primar 1 fl. 80 cr., Sochander György 30 cr., Nicolae Boldiu 30 cr., Alexandru Dima a. E. 80 cr., Petrovich Ferencz 1 fl. 30 cr., Benedikty Jozsef 1 fl. 20 cr., Toth Ede 80 cr., Balint Aron 30 cr., Szálasy Ferencz 30 cr., Junga István 30 cr., Teofil Tulea 1 fl. 30 cr., A. Hätićan 20 cr., Nicolae Muntean jun. 30 cr., Simeon Păcurari 80 cr., Petru Moisiu 80 cr., Kelfer Nandor 80 cr., Dima Sandor jun. 80 cr., Baucholczer K. 20 cr., Klein Adolf 1 fl. 20 cr., Iakab Filip 1 fl. 20 cr., Czuckerberger Mano 1 fl. 50 cr., Schmit Ferencz 80 cr., Hersch Gergely 80 cr., Jeskely István 30 cr., Hacker Marton 80 cr., toți din Hunedoara.

Primească stimații suprasolvitorii călduroase mulțumite.

Hunedoara, Ian. 1897.

Comitetul arangiator.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

„CORVINEANA“

Institut de credit și economii, societate pe acții în Hunedoara.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Corvineana“, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 19 din statută la

I-ma adunare generală ordinată

care se va ține în Hunedoara la 28 Februarie st. n. a. c. la 2 ore d. a. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

- Raportul direcției despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul I-lui an de gestiune (1 Oct.—31 Dec. 1896).
- Raportul comitetului de supraveghiere.
- Deciderea asupra împărțirii profitului curat.
- Alegerea unui membru în direcție devenind un loc vacant.
- Alegerea comitetului de supraveghiere pe un perioadă de trei ani.
- Eventuale propunerile, ivite în cadrul §-lui 28 din statută.
- Exmiterea lor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari în sensul §-lui 20 din statută societății voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați a-și depune acțiile și eventualele dovezi de plenipotență cel mult până în 27 Februarie st. n. a. c. la cassa institutului.

Hunedoara, la 20 Ianuarie 1897.

Directiunea institutului.

55 szám bvgtó.
1897

Arverési hirdetmény.

Alulirt birosági végrehajtó az 1881. évi LX t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a körösbányai kir. járási biroság 1895. évi 741. számú végzése következtében Candrea Gerasim ügyvéd által képviselt a rudai 12. apostol bánya társulat javára Jude Mihaila és társa ellen 242 frt 30 kr. s jár. erejéig 1895. évi okt. hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 380 frtra becsült egy pár ökör és takarmányból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kbányai kir. jibiróság 41—1897 sz. végzése folytán 242 frt 30 kr. tőkekötetés, ennek 1894. évi VI. hó 30. napjától járó 8%, kamatai és eddig összesen 35 frt 12 krban birólag már megállapított költségek erejéig Czebén a Jude Mihaila és Indres Iuon házánál leendő eszközösére 1897. évi február hó 23-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitüzetik és azzhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpenzifizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Körösbányán, 1897. évi február hó 5-ik napján.

Csucs Gyula
kir. bir. vég.

Se caută 181 1--2 o îngrijitoare (menageră)

din o casă bună, etatea să fie circa 40 ani. Are să îngrijească de 4 copii, a căror etate e dela 8 ani în sus. Menagera va avea lângă sine de ajutor încă alte două servitoare.

Se recere ca pe lângă limba română să cunoască și cea germană.

Preferate vor fi cele de naționalitate română.

A se adresa la:

Vasile N. Bidu,

comerciant în Orăștie (Szászváros) și Brașov.

ZSELEZNY ERNŐ FLORAR ÎN DEVA.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public iubitor de flori și plante naturale, că am deschis un

174 2—3

STABILIMENT DE FLORI SI PLANTE NATURALE SI ARTIFICIALE.

Primesc și efectuesc tot felul de comande în timpul cel mai scurt, și anume BUCHETE DE MÂNĂ, de BALURI, de CUNUNIE etc., cu prețul dela 1 fl. 50 cr. până la 70 fl. etc. BUCHETE DE PIEPT dela 30 cr. până la 7 fl. Tot felul de CUNUNI FUNEBRE dela prețul de fl. 1·50 în sus.

Totodată îmi recomand și florăria mea de PLANTE EXOTICE și de FLORI NATURALE în revare, cu prețurile cele mai moderate.

Comandele din afară să efectuesc la moment cu rentoarcerea postei.

Vinars curat de drojde.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința on. public din loc și jur, că pentru a putea corăspunde onoraților oaspeți, cari binevoesc a mă cerceta, am arangiat o chilie cât se poate de bine, și care stă la dispoziția onoraților oaspeți în toată bunăvremea.

Tot aici întrețin și ceva băcănie, și anume: ZĂHAR, UREZ, PETROLEU, LUMINI DE SĒU, CEARĂ și STEARIN, etc. etc. etc., precum și BUMBAC și ATĂ DE TESUT în comisiune, toate cu

PREȚURI FOARTE MODERATE!

Rog îndeosebi pe domnii preoți și cărturari de prin comune, ca să îndemne oamenii a cumpăra mai bine dela un Român, decât dela jidani sau alți străini, căci îi asigur că mai bună și mai ieftină marfă vor căpăta.

Sperând că onoratul public îmi va oferi sprințul seu

Semnez cu distinsă stîmă

A. CRISTEA
Orăștie (Strada Beriiului Nr. 1.)

Rachiul de prune de cel mai vechi

Vin Veritabil de pe Mureș și Monerău

173 2—3

Contul bilanțului

Passive.

	fl.	cr.		fl.	cr.	
Escompt	74458	—	Capital social	35000	—	
Cassa	2338	65	Depunerii spre fruct	31311	55	
Impr. pe olig.	6319	—	Pro Diversi	546	61	
Mobilier	fl. 692.55	după amortisare de 10% fl. 69.25	623	30	9820	04
Interese transit. restante	46	94	Fondul de rezervă	320	17	
			Interese transit. anticip.	932	37	
			„Albina“	259	56	
			Profit curat	5595	59	
	83785	89		83785	89	

Eșite.

Profit și perderi

Întrate.

	fl.	cr.		fl.	cr.
Interese de depunerii	1655	66	Interese de escompt	6498	59
Amort. de mobilier	69	25	Interese de obligații	1121	26
Competiția de timbru	118	27	Provișiune	815	80
Remunerării	10	—	Spese de fondare	96	24
Salare	483	50	Interese după acții	46	36
Porto	49	24	Interese de depunerii proprii	317	27
Chirie	302	50			
Interese de reescompt	439	95			
Scopuri culturale și filantropice	6	—			
Dare după depunerii	165	56			
Profit curat	5595	59			
	8895	52			

Hunedoara, la 31 Decembrie 1896.

George Oprea m. p.,
director executiv.

Nicolae Muntean m. p.,
cassar.

T. Tulea m. p.,
I. comptabil.

Nicolau Macrea m. p.,
II. comptabil.

S'a revzut și aflat în consonanță cu cărțile duse în ordine deplină.

Hunedoara, 21 Ianuarie 1897.

Nicolau Lupu m. p.

Otto Popovits m. p.

Eduard Tóth m. p.

Membrii în comisiunea de supraveghiere.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACTII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneră fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primeste depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la terminul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la presentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Directiunea institutului.

165 3—

„HONDOLEANA“

însoțire de anticipație și credit în Hondol.

Convocare.

P. T. membri ai însoțirii de anticipație și credit „Hondoleana“ din Hondol se invită conform §§-lor 19 și 20 ai statutelor însoțirii la

Adunare generală ordinată,

care se va ține în Hondol, Duminică la 14 Martie st. n. 1897, la 2 ore după ameazi în localul însoțirii.

Obiectele:

- Raportul direcționii despre cursul afacerilor dela deschiderea însoțirii până la finea anului 1896.
- Bilanțul.
- Raportul comitetului de supraveghiere asupra bilanțului, a împărțirii venitului curat și darea absolutorului.
- Împărțirea venitului curat: fixarea dividendei pentru anul expirat, a marcelor de presență pentru membrii direcționii și a comitetului de supraveghiere și fixarea remunerării funcționarilor.
- Alegerea unui membru în direcționie (§. 32).
- Alegerea membrilor comit. de supraveghiere (§. 54).
- Eventuale propuneri între marginile statutelor.
- Exmiterea alor 3 membri pentru verificarea procesului verbal al acestei adunări generale.

În lipsa membrilor receruți — de peste $\frac{1}{2}$ din voturile totale — adunarea generală se va ține în înțelesul §-lui 21 din statute la 23 Martie c. tot la timpul și localul indicat.

Din ședința direcționii însoțirii «Hondoleana», ținută în Hondol la 31 Ianuarie n. 1897.

Direcționea.

ACTIVE.

	cor.	bani
Cassa în numărăt	1154	63
Cambii escomptate	26110	—
Contul mobiliarului	cor. 386.06	
după deteriorare de 5% «	19.30	
Spese restituibile	366	76
	294	52
	27925	91

CONTUL BILANȚULUI

pe anul 1895/6.

PASIVE.

	cor.	bani
Părți fundamentale incassate	19978	—
Contul depunerilor și intereselor capitalizate	4685	33
Profit curat	3262	58

CONTUL PROFITULUI ȘI PERDERILOR

pe anul 1895/6.

ESITE.

	cor.	bani
1. Contul intereselor la depuneri	193	46
2. Contul diverselor spese	1078	74
3. Chiria	159	14
4. Deteriorare la mobiliar 5%	19	30
5. Profit curat	3262	58

	cor.	bani
1. Interese de escompt	2183	55
2. Provisiuni	502	84
3. Contul diverselor accidente	596	83
4. Contul taxelor de înscriere	1430	—

Hondol, 31 Decembrie 1896.

Petru A. Mihuț m. p.,
director.

Alimpiu Oprea m. p.,
v.-director.

Sabin I. Piso m. p.,
cassar.

Petru Gabor m. p.,
controlor.

Bilanțul present confrontându-se cu cărțile principale și auxiliare, s'a aflat în ordine și exact.

Hondol, 2 Februarie 1897.

Alexandru Vlad m. p.

180 1—1

Ilie Piso m. p.

Nicolau Bodrean m. p.

Beuturi curate!

Subscrisul îmi iau voie a atrage luarea aminte a onorabilului public asupra depositului meu de beuturi, și anume:

Vin, vechiu și nou, de cea mai bună calitate, produs din viile din jur, absolut nefalsificat! precum și

Rachiu, curat de prune, de calitate aleasă!

Prețuri moderate!

Orăștie, Februarie 1897.

159 3—6

Ioan Andreeescu.

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un

Stabiliment de flori

și sunt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu ori-si-oe fel de flori!

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc îndată comande de buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte

etc. cu cele mai moderate prețuri.

Comandele din afară se efectuesc îndată și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.

Elisa Hedwig

florăreasă.

17—26

BUCHETE DE NUNTĂ

„CRISANA”

societate de economii și credit în Brad.

Convocare.

Membrii societății de economii și credit „Crisana” sunt invitați la a

VI-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în 21 Martie st. n. a. c. la 2 ore p. m. în localitatea societății în Brad.

Obiectele:

1. Deschiderea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Constatarea prescriselor din §§. 50 și 76.
4. Raportul direcției și al comisiunii de supraveghiere pro 1896.
5. Decidere asupra compturilor anuale și a distribuirii profitului curat.
6. Salarialele oficialilor pe perioadă 1897—1899.
7. Fixarea marcelor de prezență pe perioada 1897—1899.
8. Alegerea directorului, vice-directorului și a oficialilor pe un nou perioadă de 3 ani.
9. Alegerea lor doi bărbați de încredere și doi secretari pe un an.
10. Alegerea lor 11 membri în consiliul administrativ pe 3 ani.
11. Alegerea comisiunii de supraveghiere.

In lipsa membrilor receruți de peste jumătate din părțile fundamentale, adunarea în sensul §-lui 51 se va ține în 28 Martie st. n. la locul și timpul indicat.

Membrii pot lua parte în persoană sau prin plenipotențiajii lor în sensul §-lui 52 din statute.

Numărul membrilor înscriși cu 31 Decembrie 1896 a fost 116 cu 452 părți fundamentale à 50 fl. = 22.600 fl.

Brad, la 31 Ianuarie 1897.

Vasiliu Damian m. p.,
director.

Dr. Ioan Radu m. p.,
secretar.

Contul Bilanțului.

ACTIVE.

	fl.	cr.
Cassa în număr	8.200	54
Cambii escomptate	160.601	16
Împrumuturi pe obligații	35.719	57
Împrumut hipotecar	9.483	40
Mobilier	360 fl. 49 cr. după amortisare de 10%, 36 fl. 05 cr.	324 44
Interese de reescampt anticipate	216	75
Interese restante	890	39
Anticipații	200	—
	215.636	25

PASIVE.

	fl.	cr.
Capital social	22.600	—
Depunerii spre fructificare	153.974	16
Cambii reescamptate	15.000	—
Dividende neridicate	156	—
Fondul de rezervă	10.253	13
Interese anticipate	4.254	20
Profit curat	9.398	76
	215.636	25

Contul profitului și al pierderilor.

ESITE.

	fl.	cr.
Interese de depunerii	7.400	25
Interese de reescampt	842	13
Salarii	2.300	—
Chirie	200	—
Competiție de timbre	56	45
Spese diverse	350	26
Marce de prezență	441	—
Amortisajul de mobilier	36	05
Contribuția erarială	776 fl. 74 cr.	
Contribuția comunala	237 fl. 91 cr.	
Contrib. de 10% la dep.	739 fl. 23 cr.	
Profit curat	1.753	88
	9.398	76
	22.778	78

INTRATE.

	fl.	cr.
Interese	14.733	05
Provisiuni	3.623	50
Diverse	4.389	23
Taxe de înscris	33	—
	22.778	78

Brad, la 31 Decembrie 1896.

Vasiliu Damian m. p.,
director.

Ioan Rusu m. p.,
cassar.

Stefan Albu m. p.,
controlor.

Petru Rimbăș m. p.,
comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat contul profitului și al pierderilor și confrontându-le cu registrele principale și auxiliare le-am găsit în consonanță și exacte.

Brad, la 31 Ianuarie 1897.

Petru Gilgor m. p.
179 1—1

Simeon Băcilă m. p.

Teodor Pop m. p.

,FAGETANA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI

în Facset (Banat)

acoardă după depunerii spre fructificare de ori-ce sumă
6% interese

la an, solvind institutul contribuția după interesele capitalizate și ridicate.

Depunerii și ridicări se pot efectua și prin postă.

128 16—16

Direcționea.

Țesătorie de casă!

Subscrisul aduc la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie o țesătorie de casă,

sub conducerea unui măiestru specialist în ale țesutului. Țesătoria e provizată cu mai multe rezboane de mână și mașini, și pregătește tot soiul de țesătorie de casă, precum: perdele, pânzături, de tot felul, ștergare etc. lucrate din materialul cel mai bun, solid și ieftin.

La dorință primesc a țese ori-ce fel de țesătură din materialul de tesut dat de însuși comandatorul, pe lângă prețuri convenabile, și după mustre.

In stîrșit recomand pravalia mea bine assortată cu stofe de haine pentru dame și bărbați; albituri și pânzării de albituri, apoi articli de modă: palării de dame și domni, umbrele, ghete etc.

158 4—6

F. F. Widmann,
comerciant, Orăștie (Szászváros).

Fondat 1885.

„ARDELEANA”

Fondat 1885.

institut de credit și de economii, societate pe acții.

Reședința societății: Orăștie (Szászváros).

Birourile societății se află în casele proprii (Piața-mare Nr. 2 și 4).

Fonduri proprii ale societății: 681.235 cor.

Institutul primește:

DEPUNERI SPRE FRUCTIFICARE

sub următoarele condiții:

- depunerii cu anunț de 30 zile, cu 5%;
- depunerii cu anunț de 90 zile, cu 5½%;
- depunerii făcute de biserici, școale, corporații culturale, ori cu scop de binefacere, cu 6%.

Permitând starea cassei, depunerii până la 1000 coroane se replatește imediat și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depunerii, la cerere se trimite gratuit.

Depunerii, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se solvează fără întârziere.

166 2—

Direcționea.

Starea depunerilor preste 1,400,000 Coroane